

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212213444
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2212213444.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., IČO: 36 789 615, so sídlom Bratislava, Justičná 9, proti žalovanému: O. Z., nar. X.X.XXXX, bytom Z. č. XXX, o zaplatenie 641,17 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 5C/153/2012-167 zo dňa 23. marca 2018 v spojení s uznesením č. k. 5C/153/2012-196 zo dňa 28. októbra 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti sumy 20,- Eur, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 20,- Eur od 20.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 40,- Eur od 19.11.2016 do 21.12.2016, zo sumy 60,- Eur od 22.12.2016 do 18.1.2017, zo sumy 80,- Eur od 19.1.2017 zo 20.2.2017, zo sumy 100,- Eur od 21.2.2017 do 17.3.2017, zo sumy 120,- Eur od 18.3.2017 do 20.4.2017, zo sumy 140,- Eur od 21.4.2017 do 19.5.2017, zo sumy 160,- Eur od 20.5.2017 do 19.6.2017, zo sumy 180,- Eur od 20.6.2017 do 19.7.2017, zo sumy 200,- Eur od 20.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 220,- Eur od 19.8.2017 do 3.10.2017, zo sumy 240,- Eur od 4.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 260,- Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 280,- Eur od 25.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 300,- Eur od 14.12.2017 do 26.1.2018, zo sumy 320,- Eur od 27.1.2018 do 21.2.2018, zo sumy 340,- Eur od 22.2.2018 do 21.3.2018, zo sumy 360,- Eur od 22.3.2018 do zaplatenia, I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v tejto časti z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

II. Napadnutý I. výrok m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 241,35 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 641,17 Eur od 16.4.2011 do 19.10.2016, zo sumy 621,17 Eur od 20.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 601,17 Eur od 19.11.2016 do 21.12.2016, zo sumy 581,17 Eur od 22.12.2016 do 18.1.2017, zo sumy 561,17 Eur od 19.1.2017 do 20.2.2017, zo sumy 541,17 Eur od 21.2.2017 do 17.3.2017, zo sumy 521,17 Eur od 18.3.2017 do 20.4.2017, zo sumy 501,17 Eur od 21.4.2017 do 19.5.2017, zo sumy 481,17 Eur od 20.5.2017 do 19.6.2017, zo sumy 461,17 Eur od 20.6.2017 do 19.7.2017, zo sumy 441,17 Eur od 20.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 421,17 Eur od 19.8.2017 do 3.10.2017, zo sumy 401,17 Eur od 4.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 381,17 Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 361,17 Eur od 25.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 341,17 Eur od 14.12.2017 do 26.1.2018, zo sumy 321,17 Eur od 27.1.2018 do 21.2.2018, zo sumy 301,17 Eur od 22.2.2018 do 21.3.2018, zo sumy 281,17 Eur od 22.3.2018 do zaplatenia, čo mu súd povoľuje zaplatiť v mesačných splátkach po 20,- Eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhody splátok a vo zvyšnej zamietnutej časti p o t v r d z u j e.

III. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 47,46 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (druhým v poradí) I. výrokom žalobu zamietol, II. výrokom konanie v časti nároku na zaplatenie sumy 100,- Eur zastavil, III. výrokom žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Uznesením označeným v záhlaví konanie v časti nároku 240,- Eur zastavil.

2. Súd prvej inštancie rozsudok právne odôvodnil aplikáciou ust. § 52 ods. 1 až 4, 53 ods. 1 až 3, § 54 ods. 1, 2, § 559 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, s poukazom aj na procesné ust. § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne uzavrel, že pohľadávka žalobcu zanikla splnením pri započítaní vyrubeneho súdneho poplatku z poskytnutého úveru, na ktorý žalobcovi nevznikol nárok. Žalobca (zrejme mal na mysli žalovaného pozn. odvolacieho súdu) z čerpanej sumy 2.954,26 Eur zaplatil v čase podania žaloby sumu 2.313,094 Eur a poplatok z poskytnutého úveru 890,- Eur. Pohľadávka zanikla plnením, keď je zjavný preplatok, ktorý získal žalobca na úkor žalovaného bez právneho dôvodu. Zmluva, ktorú považoval za spotrebiteľskú neobsahovala náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch podľa § 4 ods. 1 písm. k) ročnú úrokovú sadzbu a písm. h) priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, čím žalobcovi nevzniká nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov. Žalobca si nárokuje zaplatenie neuhradenej istiny s úrokom z omeškania, čo do úrokov a poplatkov na žalobe netrval, preto v tejto časti bolo konanie zastavené.

4. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný vo väčšom rozsahu, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu trovy konania nevznikli. Žalobca v časti späťvzatej žaloby do prvého rozhodnutia vo veci podal zjavne neopodstatnenú žalobu, keď spotrebiteľská zmluva bola vyhodnotená ako bezúročná a bez poplatkov, keď následne žalovaný po započítaní jeho plnenia spolu s úhradou poplatku za poskytnutý úver pohľadávku zaplatil.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca výlučne I. a III. výrok, ktorým navrhol jeho zmenu a vyhovie žalobe, priznanie mu náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu s poukazom na § 365 ods. 1 písm. a), b), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že v bode 43 predmetnej úverovej zmluvy je dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 890,- Sk (t.j. 29,54 Eur) a nie vo výške 890,- Eur, ako to nesprávne uviedol súd prvej inštancie (bod 20 napadnutého rozhodnutia). Záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého žalovaný zaplatil poplatok z poskytnutého úveru 890,- Eur, je tak nesprávnym skutkovým zistením. Dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 890,- Sk/29,54 Eur žalovaný neuhradil pred uzatvorením predmetnej úverovej zmluvy, resp. v procese jej uzatvárania. Uzatvorenie predmetnej úverovej zmluvy nebolo podmienené zaplatením poplatku za poskytnutie úveru, ani iného akéhokoľvek poplatku. Poplatok za poskytnutie úveru vo výške 890,- Sk/29,54 Eur mal byť uhradený v rámci jednotlivých mesačných splátok, to znamená, že poplatok za poskytnutie úveru sa uhrádza v jednotlivých mesačných splátkach spoločne s príslušnou časťou istiny, úroku, prípadne iných poplatkov. Pred podaním žaloby uhradil žalovaný sumu vo výške 2.313,09 Eur. Počas konania žalovaný ani nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom (a ani netvrdil), že by uhradil poplatok za poskytnutie úveru. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 89.000,- Sk/2.954,26 Eur, ktorý žalovaný neuhradil, preto jeho dlh nemohol zaniknúť splnením. Žalobca si nárokuje zaplatenie sumy zodpovedajúcej výške neuhradenej istiny (t.j. poskytnutého úveru), neuplatňuje si nárok na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru, preto sa k danému poplatku ani k posúdeniu náležitosti úverovej zmluvy nebude vyjadrovať. Z bodu 26 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie pri určení pomeru úspechu a neúspechu strán v spore vychádzal z pôvodne uplatneného nároku vo výške 2.440,99 Eur. Súd prvej inštancie však uznesením zo dňa 27.3.2013 č. k. 5C/153/2012-54, na návrh žalobcu konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 1.799,82 Eur (s príslušenstvom) zastavil a pripustil zmenu žaloby, podľa ktorého sa predmetom konania stal nárok na zaplatenie sumy vo výške 641,17 Eur (s príslušenstvom), to znamená, že pri určení pomeru úspechu a neúspechu strán v spore je nutné vychádzať práve zo sumy vo výške 641,17 Eur. V spore mal žalobca úspech v celom rozsahu.

6. Zároveň v odvolaní pred uplynutím odvolacej lehoty žalobca zobral žalobu v časti sumy 20,- Eur späť ako aj v časti úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 20,- Eur od 20.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 40,- Eur od 19.11.2016 do 21.12.2016, zo sumy 60,- Eur od 22.12.2016 do 18.1.2017, zo sumy 80,- Eur od

19.1.2017 zo 20.2.2017, zo sumy 100,- Eur od 21.2.2017 do 17.3.2017, zo sumy 120,- Eur od 18.3.2017 do 20.4.2017, zo sumy 140,- Eur od 21.4.2017 do 19.5.2017, zo sumy 160,- Eur od 20.5.2017 do 19.6.2017, zo sumy 180,- Eur od 20.6.2017 do 19.7.2017, zo sumy 200,- Eur od 20.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 220,- Eur od 19.8.2017 do 3.10.2017, zo sumy 240,- Eur od 4.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 260,- Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 280,- Eur od 25.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 300,- Eur od 14.12.2017 do 26.1.2018, zo sumy 320,- Eur od 27.1.2018 do 21.2.2018, zo sumy 340,- Eur od 22.2.2018 do 21.3.2018, zo sumy 360,- Eur od 22.3.2018 do zaplattenia, pričom navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

7. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. V zmysle ods. 2 súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Podľa ods. 3 ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

8. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci v čase, keď už o veci rozhodol súd prvej inštancie vyššie citovaným rozsudkom, avšak jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť (žalobca podal odvolanie), došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby (suma 20,- Eur, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 20,- Eur od 20.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 40,- Eur od 19.11.2016 do 21.12.2016, zo sumy 60,- Eur od 22.12.2016 do 18.1.2017, zo sumy 80,- Eur od 19.1.2017 zo 20.2.2017, zo sumy 100,- Eur od 21.2.2017 do 17.3.2017, zo sumy 120,- Eur od 18.3.2017 do 20.4.2017, zo sumy 140,- Eur od 21.4.2017 do 19.5.2017, zo sumy 160,- Eur od 20.5.2017 do 19.6.2017, zo sumy 180,- Eur od 20.6.2017 do 19.7.2017, zo sumy 200,- Eur od 20.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 220,- Eur od 19.8.2017 do 3.10.2017, zo sumy 240,- Eur od 4.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 260,- Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 280,- Eur od 25.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 300,- Eur od 14.12.2017 do 26.1.2018, zo sumy 320,- Eur od 27.1.2018 do 21.2.2018, zo sumy 340,- Eur od 22.2.2018 do 21.3.2018, zo sumy 360,- Eur od 22.3.2018 do zaplattenia), s ktorým žalovaný na výzvu súdu podaním zo dňa 21.5.2020 a zo dňa 16.6.2020 (v zmysle § 370 ods. 2 Civilného sporového poriadku) vyjadril svoj výslovný súhlas, čím boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre aplikáciu citovaného § 370 Civilného sporového poriadku, odvolací súd (čiastočné) späťvzatie žaloby pripustil, zároveň I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a konanie v tejto časti zastavil (I. výrok tohto rozsudku).

9. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase ich podania prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutia v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), uskutočnil odvolacie pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP), na ktorom zopakoval dokazovanie obsahom časti listín predložených už súdu prvej inštancie (konkrétne úverovou zmluvou č. 38011078645000 zo dňa 1.2.2008, Úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., výzvou k splateniu celého úveru, splátkovým kalendárom, podaním žalobcu zo dňa 26.11.2012 na č.l. 34, podaním žalobcu zo dňa 16.10.2017 na čl. 152, podaním žalobcu zo dňa 5.3.2018 na č.l.155, výpoveďou žalovaného na pojednávaní dňa 16.12.2014 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 16.12.2014 na č.l. 100), výpoveďou žalovaného na pojednávaní dňa 23.3.2018 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 23.3.2018 na č.l. 163), aj vo svetle takýchto dôkazov dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je nevyhnuté v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej čiastočne zmeniť postupom podľa § 388 CSP a čiastočne potvrdiť postupom podľa § 387 CSP.

11. Rozsudkom (prvý v poradí) č. k. 5C/153/2012-61 zo dňa 28.6.2013 v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie prvým výrokom v poradí uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 641,17 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 641,17 Eur od 29.3.2011 do troch dní od právoplatnosti rozsudku, druhým výrokom v poradí uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania titulom súdneho poplatku 38,47 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 117,91 Eur k rukám AK ERASMUS LEGAL s.r.o., Justičná č. 9 Bratislava, v zastúpení Mgr. Tomášom Rašovským konateľom - advokátom do troch dní od právoplatnosti rozsudku, tretím výrokom v poradí žalobcovi vrátil alikvótnu časť zaplateného súdneho poplatku v sume 100,- Eur cestou daňového úradu. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 5C/153/2012-102 zo dňa 16.12.2014 súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 641,17 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 641,17 Eur od 29.3.2011 do zaplattenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

12. Na odvolanie Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 9Co/39/2016 a uznesením č. k. 9Co/40/2016-138 zo dňa 30.5.2017 rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo vyhovujúcej časti nad sumu 39,82 Eur (teda v tejto časti nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 5C/153/2012-61 zo dňa 28.6.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/153/2012-75 zo dňa 30.8.2013 a v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 5C/153/2012-102 zo dňa 16.12.2014 právoplatnosť), ako i vo výroku o náhrade trov konania a v spojení s dopĺňacím rozsudkom zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Pôvodne bola predmetom konania na súde prvej inštancie požiadavka žalobcu na zaplattenie sumy 2.440,99 Eur (pozostávajúca zo sumy 158,28 Eur istina splátok + 1.876,81 Eur zosplattená istina + 162,25 Eur úrok do zosplattenia + 225,07 Eur ušlý úrok + 18,58 Eur zmluvná pokuta) a sumy 222,75 Eur kapitalizovaný denný úrok z omeškania, úroku z omeškania 0,025 % denne zo sumy 2.440,99 Eur od 10.8.2012 do zaplattenia. Uznesením č. k. 5C/153/2012-54 zo dňa 27.3.2013 okresný súd konanie v časti žaloby o zaplattenie istiny 1.799,82 Eur spolu s príslušenstvom zastavil a zároveň súhlasil so zmenou petitu v znení, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 641,17 Eur (vyčíslená ako rozdiel poskytnutého úveru 2.954,26 Eur a zaplattenej sumy žalovaným 2.313,09 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 641,17 Eur od 29.3.2011 do zaplattenia.

14. Predmetom konania na súde prvej inštancie, po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu označenom v odseku 11, zostala požiadavka žalobcu na zaplattenie sumy 601,35 Eur (641,17 Eur - 39,82 Eur) s príslušenstvom (úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 641,17 Eur od 29.3.2011 do zaplattenia).

15. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu po zohľadnení čiastočných späťvzatí žalobcu v zmysle II. výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (suma 100,- Eur) a uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 5C/153/2012-196 zo dňa 28.10.2019 (suma 240,- Eur), ktoré neboli napadnuté odvolaním a preto nadobudli právoplatnosť, ako aj sumy 20,- Eur a úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 20,- Eur od 20.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 40,- Eur od 19.11.2016 do 21.12.2016, zo sumy 60,- Eur od 22.12.2016 do 18.1.2017, zo sumy 80,- Eur od 19.1.2017 do 20.2.2017, zo sumy 100,- Eur od 21.2.2017 do 17.3.2017, zo sumy 120,- Eur od 18.3.2017 do 20.4.2017, zo sumy 140,- Eur od 21.4.2017 do 19.5.2017, zo sumy 160,- Eur od 20.5.2017 do 19.6.2017, zo sumy 180,- Eur od 20.6.2017 do 19.7.2017, zo sumy 200,- Eur od 20.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 220,- Eur od 19.8.2017 do 3.10.2017, zo sumy 240,- Eur od 4.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 260,- Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 280,- Eur od 25.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 300,- Eur od 14.12.2017 do 26.1.2018, zo sumy 320,- Eur od 27.1.2018 do 21.2.2018, zo sumy 340,- Eur od 22.2.2018 do 21.3.2018, zo sumy 360,- Eur od 22.3.2018 do zaplattenia, o späťvzatí, ktorých rozhodol už odvolací súd I. výrokom tohto rozsudku, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol (suma 241,35 Eur s príslušenstvom 9 % ročne zo sumy 641,17 Eur od 29.3.2011 do 19.10.2016, zo sumy 621,17 Eur od 20.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 601,17 Eur od 19.11.2016 do 21.12.2016, zo sumy 581,17 Eur od 22.12.2016 do 18.1.2017, zo sumy 561,17 Eur od 19.1.2017 do 20.2.2017, zo sumy 541,17 Eur od 21.02.2017 do 17.3.2017, zo sumy 521,17 Eur od 18.3.2017 do 20.4.2017, zo sumy 501,17 Eur od 21.4.2017 do 19.5.2017, zo sumy 481,17 Eur od 20.5.2017 do 19.6.2017, zo sumy 461,17 Eur od 20.6.2017 do 19.7.2017, zo sumy 441,17 Eur od 20.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 421,17 Eur od 19.08.2017 do 3.10.2017, zo sumy 401,17 Eur od 4.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 381,17 Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 361,17 Eur od 25.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 341,17 Eur od 14.12.2017 do 26.1.2018, zo sumy 321,17 Eur od 27.1.2018

do 21.2.2018, zo sumy 301,17 Eur od 22.2.2018 do 21.3.2018, zo sumy 281,17 Eur od 22.03.2018 do zaplata), a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 1.2.2008 písomnú úverovú zmluvu č. 38011078645000, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 89.000,- Sk/2.954,26 Eur s tým, že žalovaný sa zaviazal poskytnutú sumu splácať v 72 mesačných splátkach po 2.132,- Sk/70,77 Eur. Strany si zároveň dohodli konečnú výšku úveru 153.504,- Sk/5.095,40 Eur, RPMN 22,4 %, poplatok za poskytnutie úveru 890,- Sk/29,54 Eur, splácanie úveru v pravidelných mesačných splátkach a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pričom prvá splátka je splatná práve po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Zo splátkového kalendára vyplýva splatnosť 1. splátky dňa 8.3.2008, ako aj celková úhrada žalovaného na splátkach v sume 2.313.094 Eur (splátkový kalendár na č.l. 14-16), a to ku dňu podania žaloby (16.9.2012). Listom zo dňa 28.3.2011 (čl. 12) vyzval žalobca žalovaného k splateniu celého čerpaného úveru vo výške 2.494,31 Eur do 15 dní od odoslania výzvy (na č.l. 13 poštový podací hárok zo dňa 31.3.2011). Žalovanému bola ako poskytnutý úver vyplatená suma 88.110,- Sk/2.924,72 Eur podľa Hlavy 4 ods. 4 Obchodných podmienok (Klient je povinný uhradiť spoločnosti poplatok za poskytnutie úveru, ktorého výška je uvedená v ÚZ. Poplatok za poskytnutie úveru bude uhradený zápočtom na poskytnutý úver tak, že klientovi bude poskytnutý úver podľa tejto ÚZ znížený o výšku poplatku) čo vyplýva z vyjadrenia žalobcu v podaní zo dňa 26.11.2012 (na č.l. 33-34). Žalovaný uhradil žalobcovi dňa 19.10.2016 sumu 20,- Eur, dňa 18.11.2016 sumu 20,- Eur, dňa 21.12.2016 sumu 20,- Eur, dňa 18.1.2017 sumu 20,- Eur, dňa 20.2.2017 sumu 20,- Eur, dňa 17.3.2017 sumu 20,- Eur, dňa 20.4.2017 sumu 20,- Eur, dňa 19.5.2017 sumu 20,- Eur, dňa 19.6.2017 sumu 20,- Eur, dňa 19.7.2017 sumu 20,- Eur, dňa 18.8.2017 sumu 20,- Eur, dňa 3.1.2017 sumu 20,- Eur, dňa 25.10.2017 sumu 20,- Eur, dňa 24.11.2017 20,- Eur, dňa 13.12.2017 sumu 20,- Eur, dňa 26.1.2018 sumu 20,- Eur, dňa 21.2.2018 sumu 20,- Eur, dňa 21.3.2018 sumu 20,- Eur (podania na č.l. 154, 155 a 174), teda spolu v sume 360,- Eur.

17. Uzavretú úverovú zmluvu odvolací súd považuje za zmluvu spotrebiteľskú (tak ako zjavne aj súd prvej inštancie s odkazom na zákonné ustanovenia v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ako aj za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanému ako fyzickej osobe, ktorý nekonal v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy ňou založený je nevyhnutné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon o spotrebiteľských úveroch, ako § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch.

18. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení k 1.2.2008), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení k 1.2.2008) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, písm. h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, písm. i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, písm. k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2.

20. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere v znení ku dňu uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Je nesporné, že citované ustanovenie § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch má za účel - cieľ ochranu spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré môže zväžiť. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok relevantných informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v § 4 citovaného zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V rámci nich vymenúva tie, ktorých neuvedenie v písomnej zmluve má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo predstavuje určitý postih - sankciu pre dodávateľa, ktorý zákonom predpísané náležitosti v zmluve neuvedie. Cieľom zákonodarcu pod hrozbou uvedeného následku teda je donútiť dodávateľov - veriteľov, aby stanovené náležitosti - údaje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzali.

22. Výklad a aplikácia ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z ust. § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň aj v § 4 ods. 3 citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. k) a h), čo nerozporoval ani žalobca vo svojom odvolaní.

24. Odvolací súd v súvislosti so záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti ešte dopĺňa, že z obsahu zmluvy, ktorú taktiež podrobil kontrole, mal preukázané, že výška mesačnej splátky je uvedená sumou 2.132,- Sk/70,77 Eur, čiže nie je presne špecifikovaná v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd má za to, že zákon ukladá povinnosť v zmluve rozdeliť splátku úveru na tri samostatné časti a to splátku istiny, splátku úrokov a splátku iných poplatkov, za účelom zabezpečenia dostatku čo najširších informácií pre spotrebiteľa. Zákonodarca s poukazom i na gramatické znenie citovaného ustanovenia výslovne vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala presné číselné vymedzenie výšky, počte a termínov splátok osobitne istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov, pričom absencia už len jednej z týchto náležitostí spôsobuje, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Účel zákonodarcu bolo dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zväžiť. Rozhodne nepostačuje a nie je v súlade s citovaným znením zákona, ak hoci jednoduchou logickou úvahou, či jednoduchým aritmetickým výpočtom, je možné zistiť, že v zmluve stanovená mesačná splátka zahŕňa okrem istiny úverovej splátky aj splátku úrokov a poplatkov (v neznámej výške). Účel sledovaný zákonodarcom by sa tým nedosiahol a zmysel tejto úpravy právnej normy by nebol naplnený.

25. Ďalej odvolací súd konštatuje, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, t. j. neobsahuje dátum poslednej splátky úveru, pričom tento údaj je náležitosťou s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Účelom zavedenia uvedenej

náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi.

26. S poukazom na znenie § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch odvolací súd konštatuje, že už len jeden chýbajúci údaj v zmysle § 4 ods. 2 citovaného zákona, v tomto prípade písm. g), k), h), i) má za následok, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

27. Vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa žalobca mohol od žalovaného domáhať zaplatenia iba rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru a celkovou sumou, ktorú zaplatil žalovaný žalobcovi.

28. Odvolací súd sa však už nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný čerpal úver vo výške 2.954,26 Eur, keď uvedené nevyplýva z obsahu spisového materiálu, pričom bolo preukázané, že žalobca reálne poskytol žalovanému úver vo výške 2.924,72 Eur/88.110,- Sk, s poukazom na podanie žalobcu zo dňa 26.11.2012 (poukaz na postup podľa Hlavy 4 § 4 Obchodných podmienok). Taktiež nemožno súhlasiť so záverom okresného súdu, že žalovaný zaplatil žalobcovi (okrem sumy 2.313,094 Eur) aj poplatok z poskytnutého úveru 890,- Eur, čo v konaní žalovaný ani nepreukázal. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie opomenul skutočnosť, že zo zmluvy o úveru nevyplýva výška poplatku za úveru 890,- Eur, ale výška 890,- Sk/29,54 Eur. Vzhľadom na uvedené z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný zaplatil žalobcovi celkom na úver sumu 2.673,09 Eur (2.313,09 Eur + 360,- Eur ako späťvzatá suma).

29. S ohľadom na uvedené v odseku 25 a záver 27 má odvolací súd za to, žalobca sa mohol od žalovaného domáhať zaplatenia iba rozdielu výšky poskytnutého úveru a žalovaným zaplatenej sumy žalobcovi (2.924,72 Eur - 2.673,09 Eur), teda sumy 251,63 Eur. Odvolací súd poukazuje na to, že predmetom konania zostal však nárok žalobcu na zaplatenie sumy 241,35 Eur (vyčíslený ako rozdiel sumy 601,35 Eur a 360,- Eur), ktorý odvolací súd považuje za dôvodný, a preto postupom podľa § 388 CSP napadnutý I. výrok rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti zmenil a žalobe v sume 241,35 Eur vyhovel.

30. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

31. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení, ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Čo je príslušenstvom pohľadávky vyplýva z § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok za omeškanie a náklady spojené s jej uplatnením. Závazkovým právnym vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok (§ 488 Občianskeho zákonníka). Pohľadávkou v zmysle tejto zákonnej definície je peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (v zmysle nároku na sankcie pre omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným hlavným záväzkovým vzťahom.

34. Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 641,17 Eur od 29.3.2011 do 19.10.2016, zo sumy 621,17 Eur od 20.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 601,17 Eur od 19.11.2016 do 21.12.2016, zo sumy 581,17 Eur od 22.12.2016 do 18.1.2017, zo sumy 561,17 Eur od 19.1.2017

do 20.2.2017, zo sumy 541,17 Eur od 21.02.2017 do 17.3.2017, zo sumy 521,17 Eur od 18.3.2017 do 20.4.2017, zo sumy 501,17 Eur od 21.4.2017 do 19.5.2017, zo sumy 481,17 Eur od 20.5.2017 do 19.6.2017, zo sumy 461,17 Eur od 20.6.2017 do 19.7.2017, zo sumy 441,17 Eur od 20.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 421,17 Eur od 19.08.2017 do 3.10.2017, zo sumy 401,17 Eur od 4.10.2017 do 25.10.2017, zo sumy 381,17 Eur od 26.10.2017 do 24.11.2017, zo sumy 361,17 Eur od 25.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 341,17 Eur od 14.12.2017 do 26.1.2018, zo sumy 321,17 Eur od 27.1.2018 do 21.2.2018, zo sumy 301,17 Eur od 22.2.2018 do 21.3.2018, zo sumy 281,17 Eur od 22.03.2018 do zaplattenia.

35. Pokiaľ ide o deň vzniku omeškania 29.3.2011 s týmto sa odvolací súd nestotožnil, keď uvedené žalobca nepreukázal. Odvolací súd má za to, že je nutné vychádzať z obsahu výzvy žalobcu na plnenie zo dňa 28.3.2011, ktorej doručenie žalovaný nespochybnil, avšak táto mu uložila povinnosť zaplattenia celého dlhu do 15 dní od jej odoslania, dňa 31.3.2011 čo vyplýva zo žalobcom predloženého poštového hárku na č.I. 13. S ohľadom na uvedené mal žalovaný plniť do 15.4.2011 a až dňom nasledujúcim t. j. od 16.4.2011 sa dostal do omeškania. S ohľadom na to, že zo strany žalovaného došlo k čiastočnému plneniu v sume 360,- Eur postupne platbami po 20,- Eur a to v dňoch dňa 19.10.2016, 18.11.2016, dňa 21.12.2016, 18.1.2017, 20.2.2017, 17.3.2017, 20.4.2017, 19.5.2017, 19.6.2017, 19.7.2017, 18.8.2017, 3.10.2017, 25.10.2017, 24.11.2017, 13.12.2017, 26.1.2018, 21.2.2018, 21.3.2018, čo zohľadnil aj žalobca v požiadavke na úrok z omeškania, odvolací súd postupoval tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť úrok z omeškania po zohľadnení jeho čiastkových platieb a to v konkrétnych dňoch, kedy bola úhrada realizovaná už v prospech žalobcu, čo žalovaný ani nerozporoval.

36. Odvolací súd sa stotožnil s výškou úrokov z omeškania 9 % denne, keď výška základnej úrokovej sadzby zverejnená na webovej stránke D. <, bola t. j. 1 % + 8 bodov spolu výška 9 % ročne v zmysle § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

37. S ohľadom na uvedené v odsekoch 33, 34, 35 odvolací súd vyhovel žalobe v nároku na úrok z omeškania postupom podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené v II. výroku tohto rozsudku a vo zvyšku požadovaného úroku z omeškania nárok nepovažoval za dôvodný, preto zamietnutie rozsudkom súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 CSP potvrdil.

38. Už v priebehu prvoinštančného konania žiadal žalovaný povoliť splácanie dlhu po 20,- Eur mesačne, na tejto požiadavke zotrval aj v odvolacom konaní s poukazom na jeho osobné a majetkové pomery. Pričom uviedol, že je dôchodca a poberá dôchodok 420,- Eur mesačne, ako aj jeho manželka, ktorá je onkologický pacient s dôchodkom 370,- Eur mesačne. Mesačne platia nájomné 110,- Eur, splátky úverov EOS KSI 30,- Eur a 3 x po 15,- Eur, Intrum Slovakia splátku 15,- Eur mesačne, VÚB 45,- Eur mesačne, SLSP 100,- Eur mesačne, Home Credit Slovakia splátka 20,- Eur, Poštová banka 30,- Eur mesačne a Profi credit 20,- Eur mesačne. S manželkou majú výdavky na cestovanie k lekárom 30,- Eur mesačne, po úhrade výdavkov im zostane suma 270,- Eur.

39. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

40. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškание s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

41. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad ide aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. Na každú jednu výnimku z pravidla musia potom existovať dôvody, ktoré je potrebné riadne odôvodniť, čo platí aj pri odôvodňovaní rozhodnutia, a to či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určenie ich výšky a podmienok splatnosti.

42. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je tiež pravidlo, podľa ktorého by k zaplatteniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti

rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takéto rozpätie prekračujúcom nanajvýš nepatrne) a to i pri zohľadnení okolností získania žalovaným nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobcu uplatniť právo na súde.

43. V prejednávanej veci má určitý význam, že žalovaný (majúci splniť povinnosť) nedisponuje podľa jeho tvrdení takým príjmom alebo úsporami, pri ktorých by bolo možné očakávať zaplatenie žalovanej sumy naraz bez rizika ohrozenia vlastnej výživy, prihládanie na tento aspekt bez ďalšieho by však z výnimky uvedenej v zákone (z výhody splátok) urobilo pravidlo, ktorý úmysel zákonodarca nepochybne nemal.

44. Odvolací súd vychádzal z nepriaznivých pomerov žalovaného, ktorý poberá dôchodok vo výške 420,- Eur mesačne, žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá má dôchodok 370,- Eur mesačne a ktorá je onkologický pacient. Mesačne uhrádza náklady na bývanie 110,- Eur, splátky úverov EOS KSI 30,- Eur a 3 x po 15,- Eur, Intrum Slovakia splátku 15,- Eur mesačne, VÚB 45,- Eur mesačne, SLSP 100,- Eur mesačne, Home Credit Slovakia splátka 20,- Eur, Poštová banka 30,- Eur mesačne a Profi Credit 20,- Eur mesačne. Okrem toho majú výdavky na cestovanie k lekárom 30,- Eur mesačne. Výška sumy priznanej rozsudkom odvolacieho súdu predstavovala sumu 241,35 Eur, ktorá vrátane príslušenstva pri rešpektovaní vyššie priblíženého pravidla o rozložiteľnosti splátok najviac na tri roky odôvodňuje podľa odvolacieho súdu výšku splátky 20,- Eur mesačne, ktorú navrhol žalovaný, pričom žalobca navrhnutú výšku splátky nespochybnil už pred súdom prvej inštancie a žalovaný splátkami po 20,- Eur mesačne už žalobcovi uhradil sumu 360,- Eur.

45. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že princípu vyváženej ochrany práv oboch strán sporu i so zreteľom k okolnostiam vlastným tejto konkrétnej veci zodpovedá lehota na plnenie a povolenie splátok tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

46. S poukazom na vyššie uvádzané, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ním prisúdenú sumu umožnil žalovanému zaplatiť žalobcovi formou splátok po 20,- Eur mesačne.

47. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v zmysle § 239 a nasl. CSP, o ktorej rozhodne sudca súdu prvej inštancie. Rozhodnutiu sudcu o sťažnosti je konečné, bez možnosti ďalších opravných prostriedkov.

51. V ustanovení § 255 CSP sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálneho kritéria priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

52. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovanej k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Preto ak žalobca zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu, z procesného hľadiska platí, že žalobca zavinil zastavenie konania.

53. V tejto súvislosti je dôvodné prihliadnúť aj na ustálenú rozhodovaciu prax. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo/225/2010).

54. Ak nie je preukázané, že späťvzatie bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť za zastavenie konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu (žaloby) (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 14.9.2011, sp. zn. 7MCdo/4/2010).

55. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa cit. ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s cit. ust. § 255 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie aj na odvolacom súde v rozsahu pomeru jeho úspechu, ktorý je 47,46 %. Žalovaný dosiahol v konaní čistý úspech 47,46 % ako rozdiel úspechu 73,73 % (zastavené konanie v sume 1.799,82 Eur súdom prvej inštancie, ktoré zavinil žalobca a v tejto časti bol úspešný žalovaný) a neúspechu 26,27 % (prisúdená suma 39,82 Eur súdom prvej inštancie, prisúdená suma odvolacím súdom 241,17 Eur, zastavené konanie v sume 240,- Eur súdom prvej inštancie a 20,- Eur odvolacím súdom, ktoré zavinil žalovaný a v tejto časti bol úspešný žalobca), pričom žalobca pôvodne žiadal priznať sumu 2.440,99 Eur. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).